

Economy Press

Η αναδιάρθρωση του χρέους ή της χώρας : αντικρουόμενα επιχειρήματα και σκοπιμότητες.

Η φιλολογία και ο προβληματισμός αναφορικά με την αναδιάρθρωση του χρέους της οικονομίας μας, έχουν λάβει μεγάλες διαστάσεις, που δύσκολα θα μπορούσε κανείς να τις προβλέψει εκ των προτέρων, όταν το ζήτημα αυτό αρχικά τοποθετήθηκε στην ατζέντα την οικονομικής επικαιρότητας. Παράλληλα, παρατηρώντας τις εξελίξεις των συζητήσεων και των τοποθετήσεων, γίνεται αντιληπτή η ύπαρξη δύο κυρίαρχων τάσεων και απόψεων. Η μία υποστηρίζει ολοένα και εντονότερα, την αναδιάρθρωση του ελληνικού δημόσιου χρέους. Ενώ η άλλη, την απορρίπτει και αντιτίθεται σε κάθε ενδεχόμενό της. Οι υποστηρικτές της αναδιάρθρωσης που πιέζουν την Ελλάδα να την διαπραγματευθεί είναι, άμεσα οι κερδοσκοπικές δυνάμεις της αγοράς, και άλλες οντότητες (επενδυτικοί οίκοι, ακαδημαϊκοί, πολιτικοί, εγχώρια και διεθνή ΜΜΕ), και έμμεσα η Γερμανική κυβέρνηση, η οποία μέσω των αξιωματούχων της (δηλώσεις, συνεντεύξεις κ.α.) συντηρεί και ενθαρρύνει την άποψη αυτή. Από την άλλη πλευρά, οι δυνάμεις που αντιτίθενται είναι η Ελληνική κυβέρνηση, οι Γαλλικές ηγεσίες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Δ.Ν.Τ., αξιωματούχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έγκριτοι οικονομολόγοι και γενικότερα άλλες μετριοπαθείς δυνάμεις της αγοράς (θεσμικοί επενδυτές, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά ταμεία κ.α.).

Τα κύρια επιχειρήματα της πρώτης άποψης αφορούν την αδυναμία της οικονομίας να εξυπηρετήσει το υψηλό χρέος της, το οποίο θα παραμείνει να βρίσκεται σε υψηλά επίπεδα, ακόμη και στην περίπτωση που το Μνημόνιο εφαρμοσθεί πλήρως και με επιτυχία. Με δεδομένη επίσης την συρρίκνωση της Ελληνικής οικονομίας, υπάρχει έντονος προβληματισμός αναφορικά με την ικανότητα της χώρας να καταβάλει υψηλά τοκοχρεολύσια, για αρκετά παρατεταμένες χρονικές περιόδους (αργή αποκλιμάκωση χρέους). Ως συνέπεια αυτού, υποστηρίζεται ότι η Ελλάδα θα πρέπει οδηγηθεί σε μία μορφή αναδιάρθρωσης του χρέους της που περιλαμβάνει : είτε την στάση πληρωμών (με ολέθριες οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες), είτε την εθελοντική μείωση («κούρεμα») του χρέους σε συνεννόηση με του δανειστής (επιλογή που θα επιφέρει σημαντικές οικονομικές απώλειες στην ελληνική οικονομία - τράπεζες, ταμεία κ.α.), είτε στην εθελοντική επιμήκυνση του χρέους (με συνέπεια τις αυξημένες τοκοχρεωλυτικές δόσεις).

Από την άλλη πλευρά, η επιχειρηματολογία των δυνάμεων που αντικρούουν την αναδιάρθρωση στηρίζεται στην άποψη ότι μία βίαιη αναδιάρθρωση του χρέους θα επιφέρει σημαντικές οικονομικές απώλειες στους κατόχους των ελληνικών ομολόγων, οι οποίοι σε ένα μεγάλο βαθμό (ξεπερνά το 1/3 του συνολικού χρέους), αποτελούν ελληνικά τραπεζικά ιδρύματα, ασφαλιστικά ταμεία και γενικότερα εγχώριους θεσμικούς επενδυτές.

Ως εκ τούτου, οι βαρύτερες αυτές απώλειες θα ήταν αδύνατο να μην διαχυθούν και στους υπόλοιπους κλάδους, συμπαρασύροντας το σύνολο της οικονομίας σε μία βαθύτατη ύφεση με αυξημένες δυσκολίες αντιστροφής του κλίματος. Ακόμη, το διεθνές οικονομικό κύρος της χώρας μας, θα πληγεί, με περαιτέρω δυσμενείς συνέπειες στην εξωτερική οικονομική πολιτική και θέση της.

Από την σύντομη αυτή αναφορά, γίνεται κατανοητή η διαφοροποίηση των επιχειρημάτων των δύο τάσεων, και ο βαθμός στον οποίο αυτά είναι αντικρουόμενα μεταξύ τους. Όμως, θα πρέπει να επισημανθεί, ότι στο υπόβαθρο κάθε επιχειρήματος, εκτός από τα «πιστεύω», υπάρχουν και οι σκοπιμότητες και τα συμφέροντα. Έτσι και στην περίπτωση αυτή, η κάθε πλευρά επιχειρεί να εκπληρώσει τις δικές της σκοπιμότητες, οι οποίες μπορεί να είναι βραχυχρόνιες, μακροχρόνιες ή ακόμη και επικοινωνιακές. Στο πλαίσιο αυτό οι κύριοι δανειστής μας και οι αρχιτέκτονες του μνημονίου των €110 δις , που αρχικά συμφώνησαν να μας δανείσουν και στη συνέχεια μας επέβαλαν με επαχθούς όρους το μνημόνιο, εμφανίζονται να είναι αυτοί που το αμφισβητούν, και εγείρουν πιέσεις προς άλλες κατευθύνσεις, που μάλλον εξυπηρετούν τις εθνικές σκοπιμότητες και τα συμφέροντά τους.

Αναμφίβολα, όμως η αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους δεν αποτελεί το ζητούμενο για την έξοδο από την κρίση και την ύφεση. Αντίθετα, αποπροσανατολίζει και αναλώνει χρόνο και πόρους σε τομείς που δεν ενδυναμώνουν την οικονομία. Το ζητούμενο είναι η αναδιάρθρωση της ίδιας την χώρας και της Ελληνικής οικονομίας, προκειμένου να δημιουργηθούν εκείνοι οι παραγωγικοί μηχανισμοί που να αξιοποιούν τις ικανότητες και τα πλεονεκτήματά της, και όχι να αναζητούνται εναλλακτικοί τρόποι αποπληρωμής χωρίς να έχει ισχυροποιηθεί πρώτα η παραγωγική δυνατότητα αποπληρωμής. Έτσι είναι απαραίτητη και αναγκαία η αναδιάρθρωση της χώρας και της οικονομίας, προκειμένου να ανακτηθεί η παραγωγική ισχύ της, ο δυναμισμός της, η εξωστρέφειά της και η ανταγωνιστικότητά της, έτσι ώστε να είναι σε θέση να εξυπηρετήσει το κάθε είδους χρέος της.

(Πηγές: www.capital.gr, www.kathimerini.gr, Bloomberg Business Week)

Θάνος Ε. Πανταζής,
Οικονομολόγος - Σύμβουλος Επιχειρήσεων
Master in Management Science
Master in Accounting and Development Finance
thanos@pantazis.ch

ΠΕΤΡΟΣ Θ. ΒΑΛΜΑΣ
ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 31 - 1ος όροφος Ραντεβού
(έναντι ΚΤΕΛ) Τηλ. 25510 33990
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Κιν. 69770 - 81848

ΜΕΛΟΝ
ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΩΝ

Ασφαλίσεις
Χρηματοοικονομικά
Διαφήμιση

Μαζαράκη 1
Αλεξανδρούπολη Τ.Κ. 68100
Τηλ. 2551 0 88200 / 88300
Fax: 2551 0 88202 / 88302

e-mail :melonads@otenet.gr

ΓΕΩΘΕΡΜΙΚΗ ΛΥΣΗ ΣΤΗ ΘΕΡΜΑΝΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΨΥΞΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

- Μηδενική εκπομπή ρύπων
- Ζεστό νερό προς χρήση όλο το 24ωρο χωρίς πρόσθετο κόστος
- Μηδενικός χρόνος ενασχόλησης για την προμήθεια καυσίμων και αποθήκευσης αυτών
- Μηδενικό κόστος συντήρησης

✓ ΓΕΩΘΕΡΜΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ✓ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ
✓ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΤΗΡΙΩΝ

Αδάμ Ε. Αδαμίδης
Γεωλόγος Α.Π.Θ.

Λ. Δημοκρατίας 395,
τ. - f.: +30 25510 84509